

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.iasi.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

DUMINICA SFINȚILOR ROMÂNI

România - un rai de sfinți

Cimitirele noastre sunt pline de sfinții lui Dumnezeu, neștiuți de nimeni. Gropile comune de pe lângă marile lagăre și închisori comuniste sunt pline de sfinți mărturisitori. Pădurile noastre ascund cruci pusnicești încă necunoscute. Mănăstirile noastre, casele noastre sunt înconjurate de sfințenie! Duminica a doua după Pogorârea Duhului Sfânt este a lor, a sfinților români. O duminică în care graiul românesc răsună în Împărăția lui Dumnezeu!

Cea mai importantă rugăciune a dumnezeieștii Liturghii – marea rugăciune euharistică, îl numește pe Dumnezeu „mai presus de gând și de cuvânt”. Nu poate gândul omenesc, puterea minții să îl cuprindă pe Dumnezeu. Nici măcar cuvântul nu cutază să pătrundă dincolo de limitarea sa. Și, totuși, vorbim despre Dumnezeu așa, cu nepuțincoasele noastre cuvinte... ne rugăm cu ajutorul lor. Cuvântul nostru trece dincolo, în Împărăția lui Dumnezeu, când devine rugăciune.

Întreba cineva odădată, ce limbă se vorbește în Împărăția lui Dumnezeu? Greu de răspuns,

când noi îl numim pe Dumnezeu „mai presus de gând și de cuvânt”. Cu toate acestea, un părinte a îndrăznit să răspundă astfel: „printre multele limbi din Rai, cel mai des se aude limba românească!”. Cutezător răspuns! Oare, la ce se gândise părintele? „Păi, să nu vă închipuiți că în rai e diferit de lumea noastră. Când te întâlnești cu un vechi prieten, chiar în străinătate fiind, nu te bucuri? Și, nu vorbești românește, chiar dacă ești la Paris, Barcelona ori Torino? Așa și în Rai, când se întâlnesc toți ai noștri, limba românească sună în tot raiul...”

Părintele profesor Dumitru Stăniloae scria

în una din cărțile sale despre ortodoxie și naționalism. Între lucrurile cele mai interesante, se remarcă faptul că doar în limba română Dumnezeu este numit „drăguț și bunuț”, iar Născătoarea de Dumnezeu este „Măicuța Sfântă”. Părintele Cleopa, marele nostru duhovnic, când binecuvânta pe cineva așa spunea: „Domnul și Măicuța Domnului să te binecuvânteze...”. Acestea sunt exemple din care ne dăm seama că limba română și neamul nostru are ceva aparte pentru Dumnezeu.

Situați într-o parte de lume în care vânturile istoriei au bătut haotic, românii în necazuri, în asupriri, slugi în propria lor țară, l-au căutat pe Dumnezeu. Pe Dumnezeu, Cel care și El a suferit. Iar Dumnezeu drăguț i-a mângâiat... cu mulți sfinți!

Pământul românesc, poate mai mult decât altă parte de lume, a născut sfinți pentru Împărăția lui Dumnezeu. De la Sfântul Andrei, care a lăsat o sămânță mică și uscăcioasă, într-un pământ mustit de sângele erolor și al mucenicilor a răsărit un stejar de sfinți, la umbra cărora neamul românesc s-a plămădit și încă se mai plămădește.

(continuare în pagina 2)

Nicolae Pintilie | doxologia.ro

Ce nu te va întreba Dumnezeu la judecată?

1. **Dumnezeu nu te va întreba** ce fel de mașină ai condus, dar te va întreba câți oameni ai condus cu ea, atunci când aveau nevoie de un mijloc de transport;
2. **Dumnezeu nu te va întreba** câți metri pătrați are casa ta, dar te va întreba câți oameni au fost bine primiți în casa ta;
3. **Dumnezeu nu te va întreba** despre hainele la modă pe care le ai în dulap, dar te va întreba pe câți oameni nevoiași i-au îmbrăcat acele haine;
4. **Dumnezeu nu te va întreba** ce poziție socială ai avut, dar te va întreba cum te-ai comportat cu ceilalți;
5. **Dumnezeu nu te va întreba** câte proprietăți și bunuri materiale ai avut, dar te va întreba cum ți-au condus acestea viața;
6. **Dumnezeu nu te va întreba** care a fost salariul cel mai mare pe care l-ai avut, dar te va întreba ce compromisuri ai făcut pentru a-l obține;
7. **Dumnezeu nu te va întreba** cât de mult ai muncit peste program la serviciu, dar te va întreba cât de mult ai "muncit peste program" cu familia și pentru cei dragi;
8. **Dumnezeu nu te va întreba** câtă lume te-a recomandat, dar te va întreba pe câți ai recomandat tu la rândul tău;
9. **Dumnezeu nu te va întreba** ce meserie ai avut, dar te va întreba dacă ai schimbat meseria după cea mai bună abilitate a ta;
10. **Dumnezeu nu te va întreba** ce ai făcut să te ajuti, dar te va întreba ce ai făcut să îi ajuti pe ceilalți;
11. **Dumnezeu nu te va întreba** câți prieteni ai avut, dar te va întreba pentru câți oameni ai fost un adevărat prieten;
12. **Dumnezeu nu te va întreba** cum ți-ai apărat drepturile, dar te va întreba cum ai apărat drepturile altora;
13. **Dumnezeu nu te va întreba** ce vecini ai avut, dar te va întreba ce fel de vecin ai fost tu lor;
14. **Dumnezeu nu te va întreba** ce culoare a avut pielea ta, dar te va întreba ce fel de caracter ai avut;
15. **Dumnezeu nu te va întreba** de câte ori vorbele tale au spus adevărul, dar te va întreba de câte ori nu au spus adevărul.

România - un rai de sfinți

(continuare din pagina 1)

Fiecare ramură atârână sub greutatea unui sfânt al lui Dumnezeu... Sfântul Bretonian, Episcopul Tomisului, Sfântul Ierarh Iachint de Vicina, Sfinții Mucenici Claudiu, Castor, Semprian și Nicostrat, Sfinții Mucenici Epictet și Astion din Halmyris, Sfântul Mucenic Emilian de la Durostor, Sfinții Mucenici Zoticos, Attalos, Kamasis și Filippus din Noviodunum, Sfinții Mucenici Nichita și Sava și alți creștini martirizați de goți, Sfânta Muceniță Filofteia, Sfântul Mucenic Montanus, preotul, și soția sa, Maxima, Sfântul Voievod Neagoe Basarab, Dreptcredinciosul Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, Sfinții Martiri Brâncoveni, Sfântul Ierarh Andrei Șaguna al Transilvaniei, Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul, Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica, Sfântul Ierarh Ghelasie de la Râmeț, Sfântul Ierarh Ilie Iorest, Sfântul Iosif Mărturisitorul din Maramureș, Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș, Sfântul Ierarh Pahomie de la Gledin, Sfântul Ierarh Sava Brancovici, Sfântul Niceta de Remesiana, Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți, Preotul mărturisitor Moise Măcinic din Sibiel, Sfântul Ierarh Nifon, Patriarhul Constantinopolului, Sfântul Ierarh Petru Movilă, mitropolitul Kievului, Sfântul Ierarh Simion Ștefan al Transilvaniei, Sfântul Ierarh Varlam al Moldovei, Cuviosul Antipa de la Calapodești, Cuviosul Antonie de la Iezeru-Vâlcea, Sfântul Cuvios Gheorghe de la Cernica, Sfântul Ierarh Grigorie Dascălul, Cuviosul Daniil Sihuștrul, Cuviosul Dimitrie cel Nou din Basarabi, Cuviosul Dionisie cel Smerit, Sfântul Ierarh Dosoftei, Sfântul Cuvios Grigorie Decapolitul, Cuviosul Gherman din Dobrogea, Sfântul Cuvios Ioan Iacob Hozevitul, Cuviosul Ioan Casian Romanul, Sfântul Cu-

vios Ioan de la Prislop, Sfântul Cuvios Irodion de la Lainici, Cuviosul Nicodim de la Tismana, Sfântul Cuvios Onufrie de la Vorona, Sfânta Cuvioasă Paraschiva de la Iași, Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț, Cuviosul Mărturisitor Sofronie de la Cioara, Sfânta Cuvioasă Teodora de la Sihla, Sfântul Cuvios Vasile de la Poiana Mărului, Cuviosul Visarion Mărturisitorul, Sfântul Mucenic Ioan Valahul, Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, Sfântul Mucenic Sava de la Buzău, Sfinții martiri născuți, sfinții nemțeni...

V-ați plictisit citindu-i? Sunt doar o parte, o firimitură dintr-o mare pâine! Căci, restul pâinii stă lângă noi, smerită și sfântă. Sfinți despre care știm mai mult sau mai puțin, în funcție de evlavie fiecare. Cimitirele noastre sunt pline de sfinții lui Dumnezeu, neștiuți de nimeni. Gropile comune de pe lângă marile lagăre și închisori comuniste sunt pline de sfinți mărturisitori. Pădurile noastre ascund cruci puscicești încă necunoscute. Mănăstirile noastre, casele noastre sunt înconjurate de sfințenie. Numai să ne gândim la Mitropolitul Iosif Naniescu „cel Sfânt al Moldovei”, la părinții Vichentie Mălău și Ioanichie Moroi, la părinții Paisie de la Sihla și Cleopa, la părințele Arsenie Boca, la mamele și bunicile noastre sfinte... Nume la care sufletul nostru tresaltă! De ce oare, doar nu sunt încă în calendare?! Nu sunt încă pe perete... dar sunt în sufletul nostru! Sunt mijlocitorii noștri, prietenii și sfătuitorii noștri... bunicii noștri întru sfințenie.

Duminica a doua după Pogorârea Duhului Sfânt este a lor, a sfinților români. A celor trecuți în calendare, dar mai ales a celor din sufletele noastre. O duminică în care ar trebui să fim mândri că suntem români, mândri că ne-am născut într-un rai de sfinți. O duminică

în care graiul românesc răsună în Împărăția lui Dumnezeu!

„Avem o țară unde au stăpânit odată Vitejii daci, bărbați nemuritori. Și unde stau de veacuri laolaltă, Izvoare, văi și munți cu fruntea-n zări.

Avem troițe sfinte, altare și icoane
Și candeli ard cu mii de pâlpâiri;
Avem atâtea lacrimi și prigoane
Că ne e plin pământul de martiri.

Avem la Putna, Sfânt și viu cu duhul
Pe cel ce-a stat Ortodoxiei scut;
Și azi de-l vom chema să-nfrâng-apusul,
Va răsturna cinci veacuri de pământ.

Avem pe Brâncoveanu pildă tare,
Căci pruncii lui sub sabie-au căzut;
Ca să păzească fără de schimbare
Credința dreaptă-n care s-au născut.

Avem Ardealul sfânt, pământul răstignirii,
Cu tunuri sfărțecate de cel viclean;
Avem ierarhii sfinți, pe lancu și martirii,
Pe Horia tras pe roată pentru neam.

Azi iarăși te-au suit vrăjmașii tăi pe cruce,
Ardeal cu trei culori împodobit;
Scriind deasupra vina ta cu sânge,
Acea că, ortodoxia ai iubit.

Avem un Rai de sfinți în temniți dați la moarte
Și aruncați în groapa neștiuți;
Dar astăzi dând pământul la o parte
les moaște sfinte-n zeghe grea de deținuți.

E jertfa lor de veacuri mărturia
Ce strigă din morminte pân' la noi:
Să apărăm cu râvnă Ortodoxia
Și-acest pământ, de Sfinți și de eroi!”

(**Cu Iisus în celulă**, versuri de Radu Gyr)
Nicolaie Pintilie | Sursa: *doxologia.ro*